CAIACIŞTII ŞI CANOIŞTII POT OBŢINE, LA MONTREAL, SUCCESE DE PRESTIGIU PENTRU SPORTUL ROMÂNESC

DACĂ OLIMPIADA '76 AR FI MÎINE...?

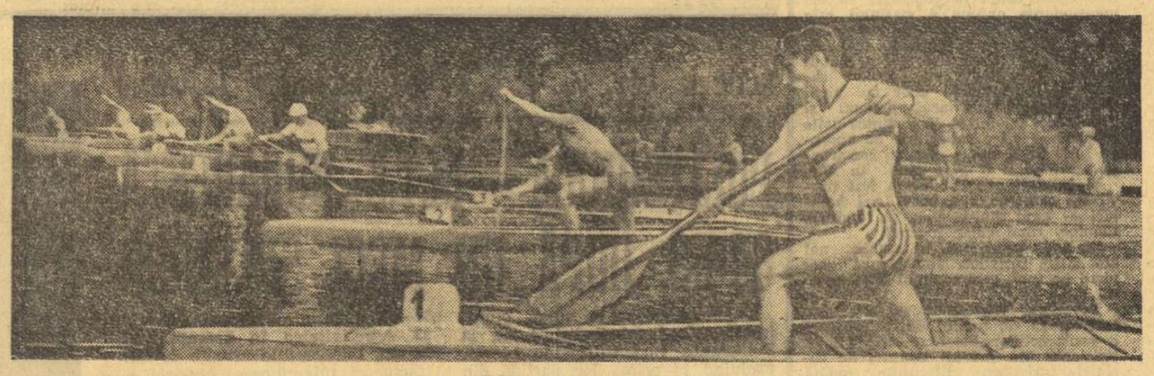

Ivan Patzaichin conduce, ca de obicei, cursa canoelor

TOATE PÎNZELE SUS!

Se împlinesc, în acest an, două decenii de la prima afirmare a unui caiacist român în arena internațională (Mircea Anastasescu — medalie de bronz la campionatele mondiale de la Maçon, 1954). De atunci, caiaciștii și canoiștii noștri, acești admirabili reprezentanți ai sportului românesc, și-au așternut semnăturile pe tabelul de onoare al laureaților la toate marile competiții, cucerind nu mai puțin de 50 DE TITLURI ȘI UN TOTAL DE 130 DE MEDALII — de aur, argint și bronz — la CAMPIONATELE LUMII, ALE EUROPEI SI LA JOCURILE OLIMPICE. „Flotila Snagovului" a triumfat pe zeci de piste nautice, cîștigînd poziții de autentic prestigiu internațional și înapoindu-se, de fiecare dată, cu cele mai prețioase trofee sportive — astăzi la loc de cinste în panoplia mișcării noastre sportive.

Toate pînzele sus!

Pentru că astăzi sîntem la ora comentariilor și anticipațiilor olimpice, ne amintim — mai ales de triumful canoiștilor la Ballarat, la Xochimilco și la München, ca și de rezultatele excelente realizate, la ultimele ediții ale J.O., de către echipajele feminine și masculine de caiac.

Toate pînzele sus!

Sîntem în '74, anul decisiv — după părerea noastră — pentru confirmarea sau... infirmarea șanselor de a urca pe podiumul de la Montreal. Ne îndreptăm gîndurile, cu multă încredere, speranțe și — de ce n-am spune? — cu multe pretenții spre o deplină afirmare olimpică a caiaciștilor și canoiștilor români la viitoarea ediție a J.O., din 1976.

Multe din motivele care ne dau o asemenea certitudine le veți găsi în această pagină — tradiția performanțelor, talentul, hărnicia și puterea de dăruire a sportivilor, competența antrenorilor, atmosfera de muncă și răspundere, de mai multă vreme caracteristică federației de specialitate.

Așadar, toate pînzele sus!

A început marea cursă „Montreal '76". CUM AU FOST STRĂBĂTUTE PRIMELE ETAPE? CE SE ÎNTREVEDE LA ORIZONT?

MEDALII ÎN ȘASE FINALE...

E iarnă și, fără îndoială, pentru sportul caiacului și canoei răspunsurile la întrebarea **„Dacă Olimpiada '76 ar fi mîine...?"** (cititorii au înțeles, desigur, că intenția redacției este de a prezenta, de fapt, radiografia muncii desfășurate pînă acum) sînt oarecum îngreunate de întreruperea firească a activității competiționale. Dar, ne sînt repere importante concluziile sezonului 1973 și, în aceeași măsură, opiniile exprimate — pe această temă — de către antrenorii care răspund nemijlocit de îndeplinirea obiectivelor olimpice — **Octav Mercurean, Nicolae Navasart, Maria Navasart și Aurel Vernescu.**

★

TENTATIVE DE AUR LA CANOE. La ora actuală plutonul fruntaș al canoiștilor — care are, desigur, greaua misiune de a reedita performanțele maxime realizate la Tampere — este același ca și la campionatele mondiale. Pentru proba de simplu ar fi mai mult ca sigură titularizarea lui Ivan Patzaichin (fără a exclude... candidatura lui Lipat Vorobiov), iar la dublu șansa selecției ar aparține echipajului format din Gheorghe Danilov și Gheorghe Simionov, cu condiția să se dovedească — din nou — mai buni decît colegii lor Vasile Serghei și Gherasim Manuteanu. Obiective maximale — titlurile olimpice pentru că, cel puțin la ora actuală, principalii adversari (Wichman și, poate, Darvaș, la simplu), echipajul U.R.S.S. care a concurat la Tampere în proba de dublu 500 m nu au realizat progresele de care, însă, sînt capabili pînă la J. O. din 1976.

★

TREI PROBE — TREI MEDALII? Întrebarea, referitoare la probele de caiac — băieți, poate primi un răspuns afirmativ, deși precizăm că și în acest caz ar fi vorba de limita maximă a obiectivelor, cea inferioară — încă discutabilă — indicînd și posibilitatea ocupării unor locuri în afara... podiumului olimpic — 5 la K1 — 1000 m, 4 la K2 și K4 — 1000 m. Sînt, însă, realități ale anului 1974, aflat abia la începutul său...

Puține noutăți (explicabile) și în ceea ce privește lotul candidaților: A. Sciotnic, C. Coșniță, V. Simiocenco, C. Macarencu, M. Zafiu, R. Vartolomeu, I. Dragulschi, E. Pavel, N. Simiocenco, V. Roșca, A. Vorobiov, I. Terente, din care după aprecierea antrenorilor s-ar putea alcătui acum cele trei echipaje pentru probele olimpice.

★

LA DUBLU — PE PODIUM! Se pare că, în ceea ce privește componența echipajului de K2 — 500 m fete, formula cea mai potrivită, întrunind — desigur — și cele mai multe adeziuni ar fi următoarea: Viorica Dumitru — Maria Nichiforov, urmînd ca dintre celelalte caiaciste să fie selecționată reprezentanta în proba de simplu. Așa stînd lucrurile se poate aprecia că la dublu există șansa unei medalii, iar la simplu un loc IV—VI.

★

DAR ADVERSARII? Credem că ar fi extrem de greșit să se creadă, de exemplu, că locul III ocupat de sportivii sovietici în clasamentul probelor olimpice de la campionatele mondiale de anul trecut oglindește absolut fidel valoarea echipei Uniunii Sovietice.

Am amintit de cîteva din cele mai puternice echipaje străine pe care vor trebui să le depășească permanent canoiștii noștri. În ceea ce privește probele de caiac băieți, trebuie neapărat avută în vedere valoarea generală a echipelor Uniunii Sovietice, Ungariei și R. D. Germane, ca și cea a unor echipaje din Suedia, Bulgaria, R. F. Germania, S.U.A., Canada, Belgia, Cehoslovacia, Polonia, Spania, Danemarca, iar la probele feminine îndeosebi echipajele reprezentînd Uniunea Sovietică, Ungaria, R. D. Germană, Polonia, Olanda, S.U.A. Suedia.

Și, să nu uităm, că — de fapt, obiectivele pentru Jocurile Olimpice de la Montreal au în vedere posibilitatea obținerii de medalii în toate cele șapte probe olimpice, aurului trebuind să i se acorde principala atenție, capacitate de muncă, de experiență, toată pasiunea și răspunderea sportivilor și antrenorilor, a întregului activ al federației de specialitate.

MODIFICĂRI DE PROGRAM?

Colocviul nostru preolimpic are la bază programul celor șapte probe clasice care, după J.O. de la Melbourne, s-au desfășurat la toate edițiile importantei competiții. De cîtva timp, în ședințele forurilor de specialitate, din cadrul F.I.C. și C.I.O., se poartă discuții — în fază avansată — pentru mărirea numărului de probe, prin introducerea curselor pe distanța de 500 m.

Dintr-o recentă convorbire cu prof. Nicolae Navasart, președintele comisiei tehnice a F.I.C. am aflat că pînă acum propunerile de includere a acestor probe în programul olimpic au întrunit numeroase adeziuni (mai puține șanse de aprobare avînd proba de K 4—500 m fete) și că o hotărîre definitivă va fi luată, probabil, la mijlocul lunii viitoare, în cadrul Comisiei Executive a C.I.O.

Fără îndoială că o eventuală modificare a programului olimpic în acest sens, ducînd — deci — la mărirea numărului de probe cu încă 4 (în cazul neacceptării întrecerii de K4—500 m fete), va face necesară și o revenire asupra problemelor dezbătute în pagina noastră de azi. O vom face, însă, cu multă plăcere, deoarece considerăm că odată cu o asemenea creștere a numărului de probe sporesc considerabil și șansele de afirmare olimpică ale sportivilor români.

MEXIC - C.M. 1974

Etapă importantă — în unele cazuri decisivă — pentru pregătirea și verificarea echipajelor care năzuiesc să fie prezente la starturile olimpice de la Montreal. La canoe pot fi anticipate locurile 1—3 la probele olimpice și 2—4 la cele de viteză, pe distanța de 500 m, și la fond — 10 km. La caiac — fete sînt de așteptat medalii (de bronz) la K-2 și K-4 — 500 m și un loc bun în finală la K-1 — 500 m. În probele de caiac băieți, în care atenția va fi — în ordine — îndreptată spre întrecerile olimpice, cele de viteză 500 m și fond — calculul șanselor este mai greu de făcut, dar este cert că echipajele noastre vor trebui să se califice în toate finalele, să lupte pentru titluri, medalii și puncte în fiecare probă și să ocupe locul I—III în clasamentul general.

Atenție, însă — este, din nou, în actualitate problema destul de complicată a acomodării cu altitudinea și clima mexicană. În plus, să nu uităm că în acest an campionatele mondiale vor avea loc, pentru prima oară, în luna octombrie, perioadă în care toate echipele europene se află la sfîrșitul sezonului competițional.

IUGOSLAVIA - C.M. 1975

De asemenea, un obiectiv de mare însemnătate, de fapt ultima repetiție generală înaintea Jocurilor Olimpice. Importanța competiției este, credem, evidențiată și de faptul că ea se va desfășura în luna iulie (perioadă corespunzătoare întrecerilor olimpice), permițînd astfel o verificare a pregătirii în condiții optime. Șansele echipajelor noastre rămîn, în general, aceleași ca și pentru campionatele mondiale din Mexic, dar se așteaptă ca la K 2 — 500 m fetele să cucerească medalia de argint, ceea ce ar constitui, desigur, un remarcabil pas înainte și o promisiune mai îndrăzneață pentru J.O.

Cursa pentru cucerirea medaliilor va avea, sîntem siguri, același interes, dar atenția generală va fi îndreptată spre analiza atentă a evoluției și rezultatelor din probele olimpice, fiecare echipă definitivîndu-și la acea oră formulele de echipaj, titularizările pentru întrecerile de la Montreal. Ceea ce vor face, fără îndoială, și specialiștii noștri. Bineînțeles, fără a închide porțile loturilor olimpice...

LA TAMPERE — CEL MAI BUN REZULTAT DIN ULTIMII 8 ANI

● Patru medalii dintre care două de aur — și 31 de puncte ● Locul II în clasamentul pe națiuni la probele olimpice ● ...Și totuși unele obiective n-au fost îndeplinite

Poate mai evident ca în alte sporturi (datorită programului), sezonul 1973 s-a desfășurat, la caiac-canoe, sub semnul unor intense preocupări de selecție, pregătire și afirmare în probele olimpice ale regatelor internaționale și, mai ales, la cele disputate în cadrul campionatelor mondiale de la Tampere.

Ne reamintim că pe apele lacului Kaukajärvi, la campionatele mondiale ale anului 1973, CAIACIȘTII ȘI CANOIȘTII ROMÂNI AU CUCERIT 13 MEDALII (2—5—6), dar — de data aceasta — ne vom referi îndeosebi la bilanțul realizat în probele olimpice, comparîndu-l, pentru a răspunde astfel la problema privind posibilitățile de progres, cu cel înregistrat la J.O. de la München.

La Tampere, numărul medaliilor cîștigate a fost același (4), însă aurul a strălucit mai puternic prin cele două titluri cucerite de canoiștii **Ivan Patzaichin, Gheorghe Danilov** și **Gheorghe Simionov.** Extrem de importante și, desigur, promițătoare în perspectiva J.O. din 1976, sînt și progresele remarcabile demonstrate de unele echipaje de caiac: la K1 — 1000 m **Cuprian Macarencu** a ocupat locul 4 (la J.O. nu s-a realizat calificarea în finală), la K2 — 1000 m echipajul **Ion Dragulschi — Pavel Erast** a cucerit medalia de argint la J.O. — locul 5 în această probă), la K1 — 500 m **Viorica Dumitru** — bronz (la J.O. — locul 5).

Aceste rezultate, îndeosebi, au făcut ca echipa României să ocupe locul II în clasamentul (neoficial) pe națiuni, în probele olimpice, după formația Ungariei, dar înaintea celei a Uniunii Sovietice. **Prezenți în toate cele șapte finale, caiaciștii și canoiștii noștri au totalizat 31 de puncte,** CEL MAI BUN REZULTAT OBȚINUT ÎN ULTIMII OPT ANI, cu prilejul participării la marile competiții desfășurate din 1966 — campionate mondiale, europene, Jocuri Olimpice.

Fără îndoială, aceste succese justifică pe deplin aprecierea că în anul post-olimpic valoarea de ansamblu a echipei reprezentative a fost confirmată, realizîndu-se chiar mai mult decît la J.O. de la München, ceea ce nu poate decît să ne bucure pe toți, să ne mărească încrederea într-o evoluție de prestigiu a canoiștilor și caiaciștilor români la viitoarea ediție a Olimpiadei. Cu atît mai mult cu cît bilanțul de la Tampere nu exprimă, în mod cert, limita maximă a posibilităților de progres și afirmare. Este, credem, locul potrivit să amintim că la campionatele mondiale din 1973 n-am consemnat doar strălucirea sporită a medaliilor, recordul de puncte al ultimilor opt ani și — cum spuneam — spectaculoasele salturi calitative ale unor echipaje, ci și **neîndeplinirea unor obiective, realist stabilite și, de altfel, unanim apreciate ca realizabile.** La Tampere, echipajul de K2 — 500 m **(Maria Nichiforov — Maria Cozma,** debutantă) s-a clasat pe locul 5, în timp ce la J.O. de la München se obținuse, la această probă, medalia de bronz, iar echipajul de K4 — 1000 m **(A. Sciotnic — M. Zafiu — R. Vartolomeu — V. Simiocenco)** a încheiat finala cu un rezultat total nesatisfăcător — locul 4, explicat nu prin lipsa de pregătire ci prin insuficienta răspundere cu care componenții acestui echipaj și-au apărat șansele.

Sezonul '73, privit mai cu seamă prin prisma rezultatelor obținute în probele olimpice din programul regatelor internaționale și al campionatelor mondiale a fost, neîndoielnic, prilej de multe satisfacții, o etapă importantă, străbătută cu BINE. Pentru retrospectiva 1974 dorim, însă, loturilor noastre de caiac-canoe, numai FOARTE BINE...

Ion Dragulschi și Pavel Erast, revelația sezonului 1973

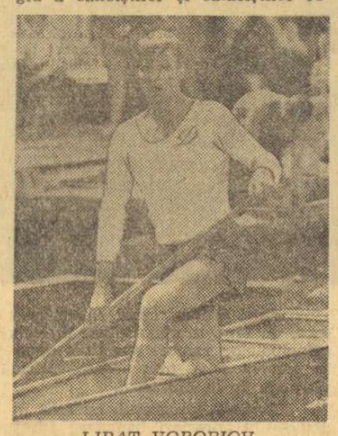

LIPAT VOROBIOV

ÎNALTĂ PREȚUIRE, PUTERNIC IMBOLD

Înconjurați cu dragoste și căldură, stimați și admirați pentru isprăvile lor strălucite pe drumul atît de anevoios al marilor performanțe, sportivii fruntași, antrenorii, ceilalți specialiști primesc adesea, pe măsura contribuției aduse la reprezentarea cu cinste a țării noastre la cele mai importante competiții internaționale, ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Înaltele distincții acordate de statul nostru sînt, fără îndoială, o neprețuită răsplată și, totodată, un îndemn puternic la noi eforturi pentru obținerea unor victorii, mai multe, mai strălucitoare.

În anul care a trecut, printre cei care au trăit asemenea momente de neuitat, s-au numărat și o serie de caiaciști și canoiști ca și antrenorii lor, cei care, printr-o muncă intensă, perseverentă, au realizat, la München, un frumos bilanț la întrecerile olimpice. Au fost decorați **A. Sciotnic, M. Zafiu, R. Vartolomeu, Viorica Dumitru, Maria Nichiforov, Ivan Patzaichin, Serghei Covaliov,** antrenorii **Maria Navasart, Nicolae Navasart, Octav Mercurean, Aurel Vernescu** și **Jean Zamfir,** secretar general al federației.

Este pentru toți aceștia o mare cinste, dar și o obligație de răspundere și onoare la o muncă mai susținută, desfășurată cu pricepere și pasiune, cu dăruire și abnegație pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor trasate de partid în domeniul sportului de performanță. Fără îndoială, înalta prețuire acordată celor care s-au evidențiat în întrecerile olimpice de la München trebuie să fie, totodată, un puternic stimulent pentru toți componenții actualelor loturi olimpice, pentru fiecare dintre caiaciștii și canoiștii care ne vor reprezenta la marile întreceri de la Montreal.

CU GÎNDUL LA PODIUMUL LAUREAȚILOR

Precizăm, încă o dată, că de la echipa de caiac-canoe se așteaptă, la Montreal, o contribuție deosebită, pe măsura cerințelor actuale. Federația de specialitate, antrenorii și sportivii au, desigur, în fața lor obiective grele, realizabile doar printr-un efort comun, prin valorificarea tuturor posibilităților existente la această oră și a celor ce vor fi create pentru ca echipajele noastre să se poată alinia la startul întrecerilor olimpice cu toate șansele de a concura la medalii și — sperăm — la cît mai multe titluri.

Am înfățișat, pînă acum, cititorilor cîteva din principalele concluzii ale sezonului internațional 1973, ca și „buletinul șanselor" care ar putea fi întocmit dacă Jocurile Olimpice ar avea loc mîine. Se cuvine, însă, să vedem, ce se face — sau ce ar trebui să se facă — pentru o perioadă mai lungă, cea care, de fapt, ne desparte de J.O. de la Montreal.

★ ★ ★

Viorica Dumitru și Maria Nichiforov, un echipaj cu multe șanse pentru J.O. Valoarea actuală îndreptățește speranțele celor două caiaciste la un loc pe podium.

★ ★ ★

Zece mii de kilometri

Este ușor de imaginat complexitatea procesului de pregătire pentru o competiție olimpică — mai ales în cazul unei echipe care vizează, îndreptățit, afirmarea — și de aceea nu vom intra în detalii de instruire. Ni se pare, totuși, că unele tendințe se cer remarcate, ele venind în întîmpinarea, în sprijinul direct al muncii de îndeplinire a obiectivelor olimpice de mare răspundere. Subliniind că aprecierile sînt, în general, valabile pentru toate cele trei loturi, vom folosi spre exemplificare lotul de caiac **băieți.** În 1973 numărul total al orelor de antrenament a fost de 860, în acest an va fi de 1000—1100, iar în 1975 de 1200 de ore (la fete este prevăzută, de asemenea, o creștere considerabilă — de la 800 la 900 de ore). Aceasta înseamnă că, rămînînd cu exemplificările la lotul masculin de caiac, fiecare sportiv va străbate la antrenamente, sub supravegherea antrenorilor și sub controlul precis al... cronometrelor, zece mii de kilometri. Cine va cîștiga acest maraton, această grea probă a talentului, dar și a voinței, a puterii de luptă?

Ora titularizării este încă departe

Am încercat (poate cu unele omisiuni) să prezentăm lista celor îndreptățiți la o selecție olimpică, dacă ea ar fi ACUM necesară. Pentru J. O., din 1976 lucrurile sînt, însă, ceva mai complicate. Prima problemă este aceea ca principalii candidați de astăzi să-și confirme, pe toată perioada următoare, valoarea și posibilitățile de afirmare.

Mai sînt și alte probleme care, nu ne îndoim, vor fi tratate cu toată atenția. Este vorba de o posibilă revenire în plutonul fruntaș a consacratului Serghei Covaliov, ca și de marile posibilități de progres pe care le au Grigore Denisov, P. Marcov, Ioan Lisov, Pavel Cozlov, Grigore Nichiforov, primul pentru proba de simplu, ceilalți — mai ales — în formarea unui puternic echipaj de dublu, eventual în compania multiplului campion Serghei Covaliov.

Firește, în cea mai mare măsură, problema titularizării se pune la fel și pentru loturile de caiac — băieți și fete.

Prioritate olimpică!

Indiscutabil, prioritatea olimpică trebuie acordată, în continuare, poate chiar cu mai multă fermitate ca pînă acum, în întregul proces de pregătire a celor mai valoroși caiaciști și canoiști români. Unul din capitolele importante îl reprezintă alcătuirea calendarului internațional, astfel încît participarea echipajelor noastre la diferite regate — ca și la campionatele mondiale din 1974 și 1975 — să constituie mijloace de pregătire pentru Jocurile Olimpice, izvoare de concluzii și învățăminte pentru îmbunătățirea continuă a performanțelor. Ceea ce nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune cucerirea unor noi victorii de prestigiu pentru sportul românesc în întreaga etapă a pregătirilor olimpice.

PERFORMERI DE VALOARE ȘI TINERI DEBUTANȚI

KAIAC — FETE

Viorica Dumitru (Dinamo), Maria Cozma (Delta Tulcea), Maria Nichiforov (D), Maria Ivanov (Steaua), Nastasia Nichitov (S), Paulina Humă (D), Stela Moldoveanu (D), Elena Constantin (D), Victoria Denisiuc (Delta Tulcea), Nastasia Poștaru (S), Mariana Gărlacu (S), Ioana Simionov (D), Aneta Ignatenco (S), Agafia Orlov (Pescarul Tulcea), Valentina Pascariu (D).

● Cîteva... indiscreții! Vîrsta medie a caiacistelor fruntașe (6) — 22,8 ani, ceea ce celorlalte componente ale lotului de fete — între 17 și 20 de ani. Pentru prima oară în lot: Stela Moldoveanu, Nastasia Poștaru, Aneta Ignatenco, Agafia Orlov, Valentina Pascariu.

KAIAC — BĂIEȚI

Atanasie Sciotnic (Dinamo), Costel Coșniță (S), Ion Terente (S), Vasile Roșca (Voința București), Vasile Simiocenco (S), Cuprian Macarencu (D), Mihai Zafiu (D), Roman Vartolomeu (S), Ion Dragulschi (S), Erast Pavel (S), Nicolae Simionenco (D), Larion Serghei (S), Iorgu Ciortea (D), Ion Ivanov (D), Chiriță Simion (D), Policarp Malihin (S), Nicolae Eșeanu (S), Vasile Diba (D), Gheorghe Ivan (S), Marcu Cicîrma (S), Ion Bivol (D), Viorel Ștefan (D), Dan Păunescu (D), Antrop Vorobiov (D), Beniamin Borbandi (S), Marin Matei (S), Simion Ilie (S), Zahar Susoi (S), Sorin Matache (S), Radu Sofran (D), Gavrilă Pamacai (S), Iacob Petre (D).

● În cadrul lotului întîlnim numele a 12 caiaciști cu experiență a căror medie de vîrstă este de 30 de ani pentru șase dintre ei și 26 pentru ceilalți. Gruna caiaciștilor tineri cuprinde sportivi între 19 și 22 de ani. Pe lista debutanților — Policarp Malihin, Nicolae Eșeanu, Gheorghe Ivan, Beniamin Borbandi, Marin Matei, Simion Ilie, Zahar Susoi, Sorin Matache, Radu Sofran, Gavrilă Pamacai. Cu excepția lui Vasile Roșca (Voința București) toți componenții lotului de caiac-băieți reprezintă cluburile Dinamo și Steaua.

CANOE

Gheorghe Danilov (S), Gheorghe Simionov (S), Ivan Patzaichin (D), Serghei Covaliov (D), Lipat Vorobiov (D), Simion Nemeș (D), Ștefan Nemeș (D), Ivan Erofei (S), Ion Ilievici (S), Gherasim Munteanu (D), Grigore Denisov (S), Grigore Nichiforov (D), Vasile Serghei (D), Pavel Cozlov (D), Petrică Marcov (D), Ivan Lisov (S), Gheorghe Lungu (Delta Tulcea), Ilie Vlad (S), Simion Cornienco (S), Costel Avram (S).

● Media de vîrstă a lotului — 22 de ani. Debutanți: Pavel Cozlov, Ivan Lisov, Gheorghe Lungu, Ilie Vlad, Simion Cornienco, Costel Avram. Ca și la caiac, lotul de canoe este format din sportivi ai cluburilor Dinamo și Steaua (cu excepția tînărului caiacist Gheorghe Lungu de la Delta Tulcea).

Colectivul de tehnicieni care răspund de pregătirea loturilor: **Cornel Bărsănescu** — antrenor emerit, coordonator, **Maria Navasart** — antrenor (caiac-fete), **Nicolae Navasart** — antrenor emerit și **Aurel Vernescu** — antrenor (caiac-băieți), **Octav Mercurean** — antrenor (canoe), doctor **Ion Artănescu.**

OBIECTIVE DE RĂSPUNDERE — EFORTURI MAXIME

Ne apare limpede concluzia că, după Jocurile Olimpice de la München, în cadrul federației de specialitate a continuat să se muncească cu seriozitate și răspundere, că sportivii și antrenorii și-au propus (și în cea mai mare parte au reușit) să realizeze o îmbunătățire a performanțelor, îndeosebi la probele olimpice, deși — după cum am văzut — mai sînt destule lucruri de făcut.

Bilanțul anului 1973, ca și analiza situației actuale și de perspectivă a celor trei loturi (canoe, caiac-băieți și caiac-fete) sînt de natură să îndreptățească și mai mult cerințele crescute pentru viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice. SE AȘTEAPTĂ DE LA ECHIPA DE CAIAC-CANOE O CONTRIBUȚIE EXTREM DE IMPORTANTĂ la rezultatele generale ce vor fi obținute de sportivii români la Montreal. Se apreciază că, în 1976, **caiaciștii și canoiștii au posibilitatea să fie prezenți în lupta pentru medalii la toate probele, că pot realiza un punctaj superior celui de la München.** Sînt obiective de mare răspundere care cer, desigur, eforturi maxime din partea federației, a sportivilor și antrenorilor, a cluburilor cu secții fruntașe.

A rezultat, din constatările prilejuite de anul post-olimpic că există încă resurse, că în unele probe rezultatele din 1973 pot fi serios îmbunătățite, că — în general — pentru îndeplinirea obiectivelor amintite va trebui să crească volumul antrenamentelor și, firește, exigența antrenorilor și a sportivilor înșiși. Este, de asemenea, necesară rezolvarea la timp a unor necesități privind baza materială și mijloacele tehnice de pregătire.

La ora actuală, loturile de caiac-canoe străbat importanta etapă a pregătirii de iarnă. Credem că acum se pot face mulți pași spre... podiumul de la Montreal.

Pagină realizată de DAN GÂRLEȘTEANU
Fotografii din documentarea ziarului „Sportul"